

ens 20

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANTPOL DE MAR

RICARD ESTOL

EL MEDI AMBIENT A SANT POL

El medi ambient a Sant Pol

Potser mai havíem rebut tantes col·laboracions com en aquest número per elaborar el tema central de la revista. Estem contents perquè el tema s'ho val. Només el número de col·laboracions ja ens indica que actualment existeix molta sensibilitat per la temàtica. Es pot dir que Sant Pol és actualment, en general, una població conscienciada per la problemàtica del medi ambient. El fet de tenir constituït de fa anys un Consell Municipal de Medi Ambient, amb gent molt ben preparada, i el fet de comptar amb un grup ecologista, el GOM, dels més importants i més ben dotats personalment i tècnicament de la comarca, han col·laborat sens dubte a aquesta conscienciació -que evidentment sempre es pot i s'ha de millorar- i han col·laborat també al fet que s'annessin prenent mesures concretes des de l'ajuntament relacionades amb aquesta temàtica. Per exemple, instal·lació de contenidors per a una recollida cada cop més selectiva dels residus sòlids urbans -vegeu l'article sobre les "Dades generals relacionades amb temes mediambientals". Un altre aspecte important en el que s'ha avançat des de l'administració local és en el fet de reunir en un sol regidor, Manuel Fernández, els departaments d'Urbanisme i Medi Ambient. En primer lloc perquè així el tractament dels temes sobre medi ambient es podran dur a terme aprofitant tota la infraestructura i mitjans tècnics de la regidoria d'Urbanisme que, lògicament, és una de les més ben dotades. I en segon lloc perquè la regidoria que més té a veure i comparteix més aspectes amb medi ambient és precisament urbanisme. Aquesta reunió de departaments ha de simplificar i millorar la feina que es faci des de l'ajuntament.

RICARD ESTOL

En la qüestió mediambiental, com en tot, sempre cal començar pel que tenim més pròxim: el propi cos, la casa, el carrer i el poble.

Potser el més gran profit que tots, la humanitat en general, en podem treure de la consciència ecologista és l'assumpció del fet que la Terra en què vivim forma una sola unitat, en la qual o bé ens salvem tots o bé no se salva ningú. En aquest tema sí que no val a parlar de fronteres. Qualsevol problema ecològic de qualsevol lloc del món ens afecta per igual a tots, perquè tots els homes i éssers vius del planeta formem un sol tot en el qual ja no hi ha valen les dualitats que han anat alimentant els sistemes i les ideologies de la història de la humanitat fins ara: senyors i vassalls, moros i cristians, proletaris i burgesos, blancs i negres, catalans i castellans... És aquesta consciència d'unitat la que ha de fer accelerar l'aplicació de mesures per frenar o aturar la degradació mediambiental que està sofrint la Terra. I òbviament sempre, com en tot, cal començar pel que tenim més pròxim: el propi cos, la casa, el carrer i el poble. Tots hi estem implicats. Ningú no pot dir que ell no juga.

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Jordi Pomés. Josep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Antoni Bancells, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserres, Colla de Geganters. Pere-Omar Brusca, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CiU. Francesc León, PSC. Francesc Roura. IC. Pere Roura, ERC.

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publinter, S. A. Tel. 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Impressió sobre paper ecològic verificat.

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Perruqueria especial per a cavallers

Jos ep Maria

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 - SANT POL DE MAR

Dades generals relacionades amb temes mediambientals

En els darrers dos anys, s'han estat recopilant dades de diferents temes que estan relacionats amb el medi ambient. Aquests temes els dividim en els següents apartats:

RESIDUS SÒLIDS URBANS

Cartró:	
nombre de contenidors	19
tones recollides el 1996	50
freqüència de recollida segons nivell del contenidor	
Vidre:	
nombre de contenidors	17
tones recollides el 1996	58'2
freqüència de recollida segons nivell del contenidor	
Piles:	
nombre de contenidors	10
tones recollides el 1996	0.3
freqüència de recollida segons nivell del contenidor	
Brossa:	
nombre de contenidors	90
tones recollides el 1996	1843
freqüència de recollida diària exceptes dissabtes	
Oli de cuina:	
nombre de contenidors	1
tones recollides el 1996	0.4
freqüència de recollida segons la sol·licitud	

Amb les restes de jardins, la recollida es fa cada setmana a l'estiu, amb unes 120 tones recollides l'any 1996. La de voluminosos (mobles, electrodomèstics,...) es fa cada 15 dies, (prèvia sol·licitud a l'Ajuntament), essent la recollida de 1996 aproximadament de 40 tones.

Zones verdes

El nombre de carrers amb arbres són 12, amb un total de 269 arbres.

El nombre de places i zones verdes municipals amb arbres són 21, amb un total de 746 arbres.

El nombre de fitxes en el catàleg comarcal d'arbres protegits són 43.

Aigua de la xarxa

L'aigua de consum procedeix de 4 pous situats a l'aqüífer de la Riera i d'una canalització procedent de pous del Tordera. La fondària dels pous municipals va de 14 a 22 metres.

Disposem de 3 dipòsits pulmó per a l'abastament municipal, amb una reserva d'uns 2000 m³, situats a turons d'uns 70 a 160 metres d'alçada.

Platges

Tenim 7 platges amb uns 3.500 metres de llargada, amb una amplada màxima de 60 metres i on hi desemboquen 5 torrents (Oms, Murtra, Arroser, Moré i La Cabra) i la Riera de Sant Pol. Disposen de 30 dutxes i més de 80 papereres, amb un servei de recollida diària i de neteja amb màquina-oruga.

Clavegueram

La xarxa municipal està connectada a un col·lector, on hi ha diversos filtres i decantadors, a més de 3 bombes que l'impulsen a un emissari submarí a 2.000 metres de la costa.

Tenim un servei de desratització per als punts més crítics.

Activitats

S'ha fet un tríptic, enquestes i enganxines. S'ha realitzat un taller de manualitats ecològiques, una jornada mediambiental: "Coneixem que llencem" i la presència d'un autobús especial per a temes mediambientals (Ambibus).

Informació general

Disposem d'una bústia per a suggeriments i queixes. Des de fa uns tres anys, està constituït el Consell Municipal de Medi Ambient, amb la presència de 12 persones les quals o bé són tècnics o bé formen part de grups ecologistes. El darrer any s'hi ha tractat 52 temes en 14 reunions.

Regidoria de Medi Ambient

ÒPTICA CLARAMUNT

SERVEIS

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 – 08370 CALELLA – Tel. 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 – 08397 PINEDA – Tel. 767 21 75

El regidor de medi ambient opina

Manel Fernández fa poc temps que ha pres el relleu com a regidor de Medi Ambient a Joan Piqueras. Ens comença dient que, de moment, prefereix parlar de futur que de passat, perquè fa poc que és a la regidoria i, almenys referent a la seva gestió, té poc passat de què parlar.

(M.F.) De moment estic molt satisfet amb el funcionament d'aquest departament o regidoria. Està molt ben estructurada amb un Consell municipal de Medi Ambient que rutlla molt bé, en el qual hi ha gent molt preparada i competent, un tècnic municipal, que és en Jordi Xumetra que compleix perfectament la seva funció, una ajudant administrativa per a les feines burocràtiques, que és l'Anna Matas i el regidor com a coordinador d'aquest equip. Penso que està molt ben plantejat.

Fernández creu que els que l'han precedit com a regidor van fer una tasca molt positiva: (M.F.) la regidoria es va crear al voltant del 1994. El primer regidor, en Joan Xumetra, va tenir l'encert de formar el Consell municipal de Medi Ambient. La Montserrat Garrido, que va substituir en Xumetra, es va preocupar molt per informar-se -fins i tot fent curssets- i conèixer les problemàtiques de l'àrea. Després va venir en Joan Piqueras que pel poc temps que ho ha portat ha sabut mantenir la bona línia dels dos primers. A mi també m'agradaria adquirir una formació com la que es va preocupar d'adquirir la Montserrat Garrido. Cal tenir en compte, a més, que ells van treballar en pitjors condicions de les que puc fer-ho jo. Jo dispo de l'avantatge de tenir tota la infraestructura de la regidoria d'Urbanisme al darrera. Tinc molts més mitjans que ells. Crec que és un gran encert que el regidor d'Urbanisme i el de Medi Ambient siguin una mateixa persona. I així també ho creu el Consell de Medi Ambient i el GOM. En aquest sentit a Sant Pol som els pioners. Perquè els temes de Medi Ambient s'ensolapen amb molts altres temes i regidories, però amb la que té més punts en comú és Urbanisme. No

és una regidoria fàcil de portar i convé que tingui mitjans al darrera per portar endavant la feina i els projectes.

Què creus que és el més important per realitzar en aquesta regidoria? (M.F.) La base de tot el tema del medi ambient és la informació i la

P.SAULEDA

A Sant Pol no hi ha un problema mediambiental molt greu. Existeixen molts petits problemes per resoldre.

conscienciació de la gent. A Sant Pol n'hi ha molta, però encara ens en falta. Si no hi ha educació no serveix de res la recollida selectiva d'escombraries, si no hi ha educació tindrem les platges brutes, els carrers estaran bruts de defecacions de gossos... Tot és un problema d'educació. El tema de medi ambient no és un tema de grans pressupostos sinó de dedicació humana.

I quin és el problema més important a resoldre al nostre poble des del punt de vista mediambiental? (M.F.) No hi ha un problema molt greu. Existeixen molts petits problemes per resoldre. Per exemple, la manca d'una regulació a nivell municipal que pugui fer efectiu l'interès municipal per resoldre cadascun dels problemes, entre ells horaris per treure al carrer les escombraries de les cases, defecacions de gossos... Jo diria,

però, que, en general, Sant Pol és un poble net perquè tenim bons recursos humans.

Com valors com a regidor de Medi Ambient l'existència i actuació del GOM? (M.F.) Molt positivament. Estic molt content de tenir un grup tan preocupat i tan competent per als temes mediambientals. És un reforç molt important i del qual jo espero aprendre'n molt. En aquest sentit Sant Pol també és un poble privilegiat.

Quin programa de treball i projectes tens? (M.F.) Tenim molts punts per tocar. Entre d'altres que s'incrementi el nombre d'ordenances que afectin a la seguretat ciutadana, la qualitat de vida i que òbviament estiguin relacionats amb el medi ambient com per exemple l'horari de tirar la brossa als contenidors, que es respectin les zones verdes, que es limitin els sorolls i fums de

cotxes, motos i indústries segons uns horaris, que s'apliqui el màxim control a les aigües residuals de les indústries, sobretot en la zona de la riera, que tots els càmpings i urbanitzacions tinguin l'obligació de connectar-se a la xarxa municipal de clavegueram, que s'aprovi una feina ja feta per una antecessora meua, la Montserrat Garrido, consistent en un catàleg d'arbres i d'altres elements mediambientals del municipi, que es realitzin estudis sobre els riscos d'incendi als boscos, sobre l'estalvi en l'enllumenat públic -en el qual ja hi estem incidint actualment-, sobre la ubicació d'una deixalleria.

També ens interessa molt aconseguir una bandera blava europea per a les nostres platges, la qual cosa significa posar boies a l'aigua, més vigilància, serveis i neteja, aconseguir millorar el tema de l'aigua del poble perfeccionant la infraestructura, fent un seguiment de les anàlisis i dels consums, inventariant els pous del municipi, fent més fonts per al poble i portant a terme una campanya d'estalvi d'aigua. Tots aquests i d'altres que per no estendre'm excessivament no he esmentat són els projectes que des d'aquesta regidoria tenim pensat portar endavant.

Reflexions

Josep Serra fa unes reflexions al voltant d'alguns dels problemes sobre medi ambient. Serra, posant com exemple la preocupant qüestió de l'augment dels incendis forestals en les darreres dècades, conclou que la vertadera causa del problema és la irresponsabilitat de certes persones i que, en el fons, en la qüestió mediambiental, abans s'era més responsable que ara.

En les tres o quatre últimes dècades hem progressat en tots els àmbits, més que no ho havíem fet en segles passats. Però enmig d'aquest vertiginós creixement, hi ha fets, situacions i coses desagradables, preocupants i que són motiu per reflexionar.

Abans, existia un costum molt arrelat i tradicional a la nostra terra, practicat tant per excursionistes, com boletaires, com caçadors, que consistia en el fet de complementar les respectives afeccions amb les anhelades costellades a la brasa que feien sempre al mig del bosc. Mai les fogueres que encenien varen ser motiu d'incendis. Almenys jo no tinc constància que hagués passat en cap cas. Actualment, aquestes vivències exemplars ja formen part de la història, atès que practicar-les està penalitzat per la llei, pel greu perill que comporta el calar foc. El que ahir eren unes activitats normals i sanes, avui han degenerat en un dels problemes més alarmants. Tot i així, amb aquestes precaucions no és suficient, ja que els boscos s'encenen, i no tant sols en època estival, sinó que per una cosa o altra se'n cremen tot l'any.

Quines són les altres possibles causes d'aquesta preocupant anormalitat? Els llamps? Les perllongades seque-

res? El sol que escalfa més que abans? Certes negligències personals? O potser la inestable Naturalesa que, de tant en tant, en fa una de les seves i ens fa pensar que l'any passat era millor que l'actual? Potser sí que

**Les virtuts de
responsabilitat i
sensibilitat cap a la
natura eren més
valeroses abans que
ara.**

alguna d'aquestes causes hi poden influenciar. Però, sincerament, tinc els meus dubtes, ja que sempre hi ha hagut fenòmens naturals al llarg de tots els temps. I doncs, per què els boscos ara cremen més que mai? Que n'és de trist i desolador veure un bosc calcinat...! El destí natural dels arbres és morir drets. No serà -i possiblement és- que la vertadera causa prové de la irresponsabilitat de certes persones, ignorants o malicioses que, de diferents maneres, estan cremant els boscos i contaminant l'atmosfera?

Les autoritats encarregades de vetllar per evitar aquesta destrucció es veuen impotents. Any rera any se'ns donen les mateixes respostes, els arguments són els de sempre i això ens fa creure que els mètodes emprats no són els més apropiats i que certes toleràncies consentides tal volta fan pagar un preu molt elevat a la seva permissivitat. La responsabilitat ningú la vol i, mentrestant, no sols continuen cremant les muntanyes, sinó que també s'aixequen núvols contaminants a les ciutats, les aigües dels rius s'embruten descaradament i l'aigua del mar no resta gens blava ni transparent.

El progrés i benestar de què ara gaudim té algunes deficiències pendents de solucionar. Tothom té l'obligació d'aportar-hi el seu gra de sorra, i alguns petits problemes tots podríem ajudar a solucionar-los. No tanquem els ulls per no veure el que està passant al nostre entorn. Hem de reconèixer que, respecte al medi ambient, si ho comparem amb abans, veurem que hem avançat molt poc, i m'atreveixo a dir que les virtuts de responsabilitat i sensibilitat cap a la natura eren més valeroses abans que ara.

Josep Serra Pla, "Terri".

L'aire per als ocells...

Doncs sí, des de sempre tenim el medi. El tenim gràcies a la sàvia naturalesa. Un exemple senzill: és l'aire per als ocells, la terra per a les arrels dels arbres i per als cucs, l'aigua per a les algues i els peixos, etc, etc.

Mes també l'home o la dona ha fet un medi: el contenidor, contenidor per a vidre - contenidor de paper-cartró - contenidor per a deixalles - contenidor-separador de plàstics, llaunes i orgànics (a Sant Pol no en tenim encara).

Però no tothom del poble això ho

entén. A on jo visc tenim on tirar el vidre (pel forat), també el paper-cartró (per l'obertura), i les deixalles dins el contenidor. Doncs no, les ampolles a terra, el paper o cartró a fora i les deixalles escampades.

Què passa, que no sabem elegir els veïns de la nostra vila?

Igualment els fumadors que quan acaben les cigarretes tiren el paquet a terra, què els costaria portar-lo fins a l'Estanc o a la màquina i tirar l'embolcall buit dins la paperera? que prou que n'hi ha.

I els que netegen el cendrer dels cotxes i tiren les seves burilles a terra i a dues passes tenen una paperera? D'aquests petits detalls al meu poble n'està ple.

Tot comença per petiteses. Una dita diu: "Qui fa un cove pot fer un castell".

Penso que la nostra terra, amb tot el que es cria,... NO L'ESTIMEM.

Núria Anglès.

L'agricultura com a agressora del medi

Manel Tió analitza les diferents problemàtiques mediambientals amb què s'han d'enfrontar els pagesos actuals i quines solucions cal donar-hi. Tió conclou que, malgrat tot, els pagesos continuen essent els principals conservadors del territori.

Sens dubte podem qualificar a l'agricultura com a agressora del medi natural. Quan fa milers d'anys el primer home va decidir començar a arrencar herbes i matolls per sembrar-hi unes granes que havia escollit, es va produir la primera agressió. Fou la base per al desenvolupament de la humanitat.

Han anat passant els anys, i els pagesos, integrats perfectament en el medi natural, han representat sempre l'element de conservació i homogeneïtzació del territori. Això ha estat així fins arribar a una societat competitiva en la que els altres sectors prenen terreny i protagonisme a l'agricultura. Neixen aleshores dos tipus d'agricultura: la intensiva i l'extensiva. L'extensiva, tal i com indica el seu nom, ocupa grans espais, requereix poques inversions, i acostuma a existir allà on els altres sectors no han volgut arribar. És la que aparentment és més natural i menys agressora, però en realitat si no es té cura d'una bona pràctica agrícola pot ser tant contaminant com una indústria, ja que utilitza grans quantitats de purins, adobs nitrogenats i herbicides. La intensiva consisteix en l'explotació màxima del sòl, ocupant petites superfícies, amb una forta inversió de capital i on sens dubte es podrien produir més agressions al medi.

En la nostra comarca tenim clarament reflectides aquestes dues agricultures, des de la zona de cereal de la Tordera fins a les vinyes d'Alella, hi trobem hortalisses, maduixes, flor tallada i plantes ornamentals. Tota una gamma de conreus, barrejats amb urbanitzacions, indústries i una mica de bosc.

Si mirem el terme de Sant Pol, veurem que pràcticament tota l'activitat agrícola està basada en el conreu de la maduixera. El fet del monoconreu és ja la primera agressió. Fa uns quants anys, els pagesos disposaven el terreny de manera que s'anaven fent rotacions de conreus, així el sòl reposava i no s'esgotava tan depressa. Quan es va apreciar que els maduixots en aquesta zona podien donar una bona rendibilitat als pagesos, es

RICARD ESTOL

varen deixar de fer altres conreus, es varen arrencar terrenys que havien estat antigues vinyes i aprofitant la bona orientació i el pendent es va intensificar aquest conreu.

La correcta explotació del terreny però, no hauria de representar cap mena d'agressió greu al medi. Així, d'una manera directa, el principal problema d'un monoconreu és l'aparició d'unes plagues i malalties que obliguen a unes tècniques de conreu diferents i amb més desemborsament econòmic.

Sens dubte un altre problema, ja no inherent al monoconreu sinó al sistema emprat per portar-lo a terme, és l'erosió. Any rera any es perden tones de sòl que van a parar als torrents, riera i mar. Només el bon condicionament de les rases, a base de donar el pendent adequat per al bon desguàs de l'aigua de pluja o de rec, pot evitar l'empobriment de les finques. Els pagesos, davant del que s'hi juguen, s'esforcen a fer aquest bon condicionament, però sovint, en èpoques de pluges torrencials, en moments en què les plantes encara no tenen bon sistema radicular per subjectar les partícules de sòl, i que encara no s'ha col·locat l'acotxat (plàstic negre al terra) la força de l'aigua desborda tots els treballs realitzats.

Dins les tècniques de conreu que s'apliquen en agricultura intensiva, cal fer molta atenció als nivells de nutrients aplicats per al bon desenvolupament de les plantes. Així, degut a molts anys de "no mirar prim", tenim molts pous en què els nivells de nitrats són massa elevats com per qualificar de potable aquella aigua. No són però els pagesos els únics responsables, la indústria, o els abocadors, tenen una capacitat contaminadora d'aigües superior a la que es produeix en agricultura. Lligat a la qualitat de l'aigua, cal pensar també amb les extraccions que es realitzen. En aquest sentit, es produeix un cicle de l'aigua en què una bona part de l'aigua extreta, retorna a l'aquífer de la mateixa finca drenant després del rec, fet que no succeeix a la indústria.

Les plagues i malures que afecten al conreu obliguen a la realització de tractaments fitosanitaris amb productes tòxics que comporten una problemàtica complexa. El bon ús d'aquest productes és fonamental per a

L'agricultura segurament va privar que en un moment determinat Sant Pol s'omplenes de més urbanitzacions.

la conservació del medi. D'una banda existeix la problemàtica de que un ús indiscriminat pugui contaminar les aigües. La majoria de pagesos són conscients del que tenen entre mans i només fan les aplicacions necessàries, ajustant les quantitats de líquid per tal d'evitar sobrants que després puguin filtrar-se al terra. D'altra, els envasos buits dels pesticides caldria processar-los separadament, però, de moment, l'única solució que ha donat l'Administració és la "d'esbandir per tres vegades l'ampolla" i tirar el contingut dins el dipòsit d'aplicació, des-

prés l'ampolla ja es pot llençar a un abocador. En aquest sentit, a nivell de col·lectiu de pagesos s'està estudiant la possibilitat de fer un punt de recollida, ja sigui d'envasos buits, ja sigui de productes caducats (que també n'hi ha i que ningú hi ha donat solució).

És trist veure que l'activitat agrícola va desapareixent. L'agricultura, que segurament va privar que en un moment determinat Sant Pol s'omplés de més urbanitzacions, ara està en recessió i malauradament en moltes finques abandonades queden les restes de l'activitat que allà es va realitzar: plàstics, ferros, ...). El reciclatge dels plàstics agrícoles és difícil, i ara per

ara l'única solució és portar-los a cremar a la incineradora. Aquest sobre-cost, en un moment en què els marges d'explotació són tan reduïts, fa que els

Qui pot estimar més la terra que aquell qui la treballa?

pagesos amunteguin els plàstics vells en la seva finca en espera d'una solució més avantatjosa.

Però no tot és negatiu. Sens dubte l'agricultura diversifica l'activitat d'un

poble. I els pagesos, malgrat ésser en part agressors, segueixen essent els principals conservadors del territori. Totes les noves tècniques de conreu, per sofisticades i poc naturals que semblin (conreus hidropònics, utilització d'ordinadors, maneig de plagues, etc.) només persegueixen arribar a un control de tots els factors, aconseguint una agricultura més respectuosa amb el medi i que al mateix temps ofereixi uns productes de més qualitat i mantingui una qualitat de vida als pagesos. I això és així perquè, qui pot estimar més la terra que aquell qui la treballa?.

Manuel Tió

Com volem que sigui el futur dels nostres fills en el segle XXI?

Parlar del medi ambient és pensar a fer les nostres actuacions amb equilibri i racionalitat i sobretot amb respecte a l'entorn, tenint clar que progrés no és solament treball i consum. Per sort tenim un poble que la gent que el visita reconeix com a encantador, especialment pels seus carrers, per les seves platges i sobretot pels turons que ens envolten. Aquest és el capital més important que tenim. Avui, d'això sol no es pot viure i per aquest motiu estem desenvolupant zones industrials i urbanitzacions, generadors per tant de riquesa i vida, però com ho fem? Quins criteris tenim per fer-ho respectant el nostre entorn? **Procurem fer un desenvolupament sostenible.**

És necessari, per això, dissenyar una política educativa i pedagògica sobre el que significa el medi ambient a l'escola i al poble, per exemple tallers, conferències, debats, conservació de la fauna i la flora, etc. Mitjançant el Consell Municipal de Medi Ambient generar unes ordenances mediamambientals que es facin complir. Conservació dels nostres

aquífers, evitant la seva nitrificació per l'abús dels adobs químics i l'ús d'insecticides contaminats. Exigir a les empreses de la zona industrial el compliment de les normatives mediamambientals, especialment amb el tractament de l'aigua i les contaminacions acústiques i gasoses. Incorporar en els serveis tècnics d'urbanisme un especialista mediamambiental o comptar amb els serveis d'assessorament de l'Àrea de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona, per tal de realitzar una auditoria específica que es pugui incorporar com a eina de treball per als possibles estudis d'impactes al nostre entorn, així com altres punts que per manca d'espai no podem esmentar. Voldríem acabar aquest escrit dient que només si tenim en compte aquestes consideracions podrem parlar d'entrar al següent mil·lenni sense perdre la identitat com a persones i com a poble.

Agrupació Local del PSC.

No ho perdem tot

Un número més, però aquest, amb un xic de mandra, permeteu-me que tiri pel dret. I sense cap mena de presentació us poso les paraules:

- llòfia, "mancha"; incòmode taca a la roba, la majoria de vegades a l'alçada del pit. Sempre es produeix quant més mudats anem, i en les situacions més compromeses.

No surt al diccionari normatiu.

f.f. - no ho entenc, a cada sopar de compromís acabo amb una llòfia al sobrepit.

- sàssola, "..."; mena de cullera de fusta per a treure l'aigua del fons de les embarcacions.

- encirinat, "erguido"; dret i tibet. Probablement aquest mot deriva de l'expressió "dret com un ciri". No surt al diccionari.

f.f. - del fred que feia tenia els mugrons encirinat.

- terrombo, "terrón"; tros petit i solt de terra compactada que quant érem petits ens tiràvem pel cap. Al diccionari surt com a terròs.

- agraviat, "ofendido"; sentir-se ferit, danyat en la dignitat. Estat d'ànim molt estès per aquests verals, sobretot quant el Madrid guanya la lliga.

- enclenxinat, "bien peinao"; quillat (vegeu l'ENS 15) i molt ben pentinat. De vint-i-un botó. Tots i totes hi hem anat alguna vegada, sobretot els dissabtes a la nit, quant sortim a tirar la canya. No surt al diccionari normatiu.

f.f. - caram Willi, què t'ha passat avui que et veig molt enclenxinat?

- carcanada, "colleja"; ossada sencera d'un animal despullada de carn. Aquí s'utilitza per a definir la part del clatell. Aquest mot el sentirem sobretot a les carnisseries.

f.f. - mira aquell guiri, pobret, s'ha quedat dormit i el sol li ha cremat la carcanada.

Ramonet Roca

Grup d'opinió mediambiental de Sant Pol de Mar

Text fundacional aprovat en la primera assemblea realitzada a la sala polivalent de l'ajuntament de Sant Pol al 31 de juliol de 1993.

"Els veïns de Sant Pol de Mar emmarcats dins el Moviment ecologista, volem expressar la nostra preocupació per la degradació de la qualitat de vida del nostre poble en el sentit mediambiental i ecològic. El desordre urbanístic i paisatgístic, els sorolls, la brutícia, la manca d'espais públics i de zones per a vianants en el centre de la vila, la manca d'un parc urbà mirador de Sant Pol, l'abandó dels nostres boscos augmentant així el risc d'incendi, i tantes altres degradacions del nostre entorn són els motius per aquesta voluntat de constituir-nos com a Grup d'Opinió per a la defensa del nostre espai vital, de l'atac especulador del mal entès progrés.

Volem un desenvolupament sostenible, equilibrat, on el respecte a totes les formes de vida es consideri com a

prioritari i d'aquesta manera sobreviure al caos en què ens trobem. Volem respectar i fer respectar les normes establertes que sobre urbanisme i medi ambient tenim al nostre servei i que malauradament no es fan complir. Volem una veritable política de reciclatge.

Per tot això, volem mantenir un diàleg constructiu i a la vegada exigent amb els nostres representants a l'Ajuntament per evitar aquesta situa-

Volem un desenvolupament sostenible, equilibrat, on el respecte a totes les formes de vida es consideri com a prioritari

ció que denunciem i evitar destruccions irreversibles del nostre entorn. Igualment volem estimular amb noves

idees un desenvolupament sostenible per a tots els veïns de Sant Pol sense perdre la nostra personalitat com a poble.

L'esforç d'avui en aquest sentit és el nostre futur i el dels nostres successors".

Per manca d'espai ens hem vist obligats a deixar per al pròxim número un manifest ecologista de 10 punts titulat "El Grup d'Opinió de Sant Pol, part del moviment ecologista a Catalunya" del GOM.

Tria de propostes fetes pel GOM al Llibre Blanc del Medi Ambient a Sant Pol

L'agost del 1995 el Grup d'Opinió Mediambiental de Sant Pol, el GOM, va enllestir l'anomenat Llibre Blanc del Medi Ambient a Sant Pol de Mar, on es recullen un sèrie de propostes concretes sobre el tema del medi ambient per dur a terme en el nostre municipi. Davant la impossibilitat de publicar tot el Llibre, exposarem algunes de les propostes més importants que s'hi fan.

- Contaminació atmosfèrica: Control i anàlisi de les emissions gasoses produïdes per les indústries, tallers, fusteries i d'altres activitats (bars, restaurants, hotels,...) localitzats en l'interior del casc urbà. Adequació de les llicències d'activitats classificades.

- Soroll: Mesura dels nivells de sonoritat a diferents punts del terme de Sant Pol. Establiment d'un mapa de contaminació acústica. Realització de les mesures a nivell diari (especialment nocturn) i en diferents èpoques de l'any.

- Aigües d'abastament: Control i seguiment de la qualitat de l'aigua dels pous municipals, tant en els propis pous com en tota la xarxa de distribució. Control, seguiment i millora de la pròpia xarxa de distribució. Mirar d'evitar les pèrdues de la xarxa. Seguiment de la qualitat de les aigües del riu Tordera, especialment els problemes del manganès i dioxans/dioxalans.

- Residus sòlids: Inventari dels punts d'abocament incontrolat existents en el terme municipal. Rehabilitació dels punts més importants.

- Contaminació de sòls: Localització dels punts d'abocament incontrolat i el possible impacte provocat en el sòl. Localització de les àrees de conreu intensiu i avaluació de la possible contaminació per nitrats.

- Litoral i platges: Recollida de dades i avaluació de l'estat de qualitat de l'aigua del mar en les diferents platges del municipi. Qualitat bacteriològica de la sorra de les platges. Neteja de la sorra per medis mecànics: funcionament i seguiment. Recollida i manteniment dels contenidors de deixalles de les platges.

- Espais naturals: Realitzar un inventari de tots els punts d'interès natural que existeixen a la població, tant des del punt de vista ecològic, botànic, paisatgístic o geològic.

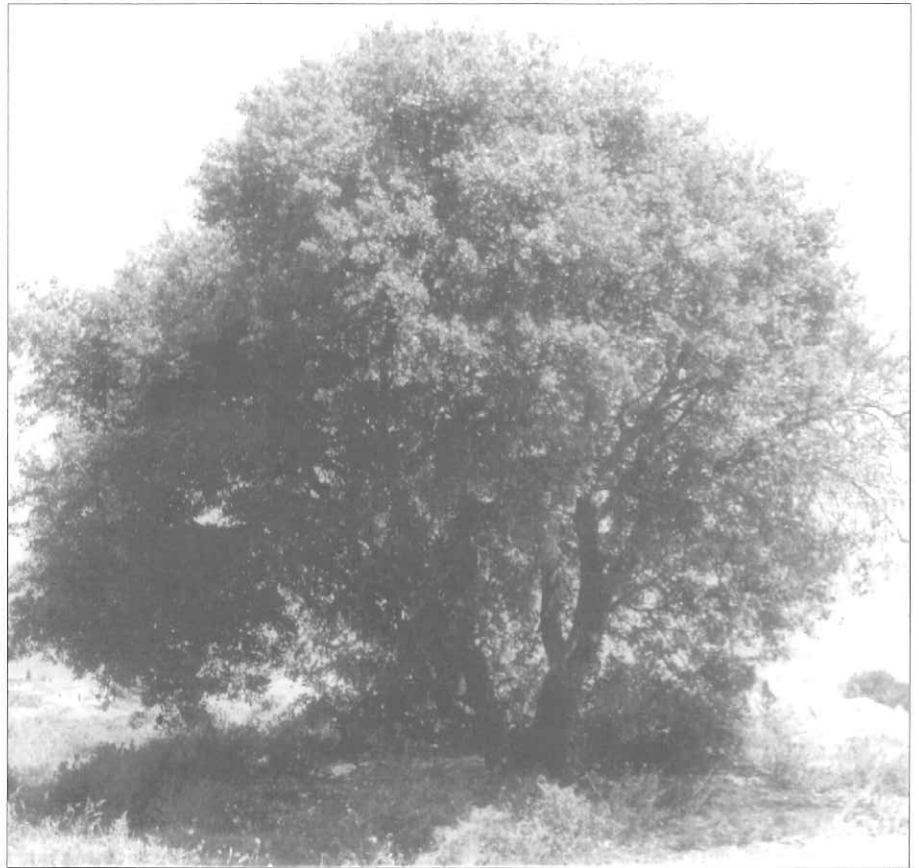
- Ordenació del territori: Protecció d'entorns, espais ajardinats, espais urbans i no urbans, cases, masies, miradors, conjunts urbans, arbres particulars, etc; tant des del casc urbà com del seu entorn. Per exemple, casa de La Sènia i el seu jardí. Analitzar els canvis d'ús del sòl no establerts en el Pla General ni en els Plans Parcial. I no permetre cap reclassificació per ús d'habitatges sense abans haver desenvolupat els sectors programats i no programats en marxa.

- Educació ambiental: Establir un pla d'educació ambiental que abraci des de les escoles municipals fins a adults, mitjançant conferències, taules rodones, tallers, etc.

- Incendis: Constitució de l'ADF (Associació de Defensa Forestal) de Sant Pol de Mar, tenint en compte l'eix vertebrador de la Riera de Vallalta.

Natura: Medi ambient a Sant Pol ?

Biodiversitat, equilibri ecològic, espècies autòctones, salut, creixement sostenible, qualitat de vida, conservació de la natura són termes que teòricament haurien de preocupar tothom perquè afecten directament o indirecta tot l'ecosistema Terra, del qual els humans en formem part indissociable. Els seus defensors més decidits, però, són una minoria que normalment associem als Greenpeace, no governamentals per definició, perquè la seva missió és vigilar que els governs siguin respectuosos amb el medi ambient. Les proves nuclears a Mururoa, la destrucció de la selva amazònica, el forat de la capa d'ozó, l'escalfament del planeta i el canvi climàtic, l'acumulació de deixalles radioactives, l'extinció d'espècies, les malalties de les societats desenvolupades són fets demostrats que justifiquen les accions dels defensors més conscienciats amb el tema mediambiental. Els que per les circumstàncies que sigui (edat, temps, lloc, responsabilitats, ...) no són actius sempre poden col·laborar obrant en consciència, sobretot quan es tracta d'escollir els governs. Sant Pol és un fragment tan petit d'aquest ecosistema que en rep des de la llunyania totes les conseqüències provinents dels focus de desequilibri. Ara i aquí no hi ha cap projecte d'instal·lació d'abocador de residus industrials, cap complex industrial perillós per a la salut, cap espècie amenaçada. Ara bé, de motius de preocupació en tenim molts. L'aigua potable que ens ve de la Tordera passa per l'abocador de Santa Maria de Palautordera i per les indústries de Sant Celoni (de moment no s'ha demostrat que hagi passat res), la nuclear de Vandellòs ens hagués afectat si l'accident de fa 8 anys hagués sigut més greu, les radiacions solars que rebem han passat a ser perilloses, els vehicles que portem generen gasos contaminants, el mar està sobreexplotat i contaminat, la desforestació acaba amb els boscos tropicals que són el pulmó de tota la Terra, la indústria del tabac perjudica seriosament la salut, les proves nuclears han deixat partícules radioactives que els vents han escampat per tot el planeta,

GOM

els verins i fertilitzants usats al camp des de fa dècades han passat a la terra i a les aigües subterrànies, els abocadors urbans clausurats són focus de contaminació, les aigües fecals de

des amb el resultat de Fracàs. Es tractava de valorar l'aplicació dels acords de Rio de Janeiro del 92: Tot va ser paper mullat. El desembre es volen tornar a reunir al Japó, per què? Els

Sant Pol és un fragment tan petit d'aquest ecosistema que en rep des de la llunyania totes les conseqüències provinents dels focus de desequilibri.

pous negres o bé de rieres durant anys han estat contaminant els aquífers, la sobreexplotació dels pous ha salinitzat les aigües dolces, la urbanització anàrquica del passat ha hipotecat la política de parcs naturals, etc, etc, etc. S'ha abusat i s'està abusant tant de la natura que sembla mentida que no en patim més les conseqüències. El 28 de juny s'ha clausurat la cimera de la Terra a les Nacions Uni-

governants pateixen tots del mateix mal: els pugen els diners al cap i s'obliden d'allò que no produeix diners sinó que en gasta sense saber que estan compromentent el futur: activen bombes de rellotgeria que explotaran quan ells ja s'hagin retirat. Intueixo que esperaran a actuar quan la Terra ja sigui inhabitable.

Pere Roura

“Cor Germanor”: 50 anys (I)

Novament tenim la sort de comptar amb un nou text de l'amic mossèn Joan Carreres. En aquesta ocasió es tracta de la reproducció exacta del discurs que féu en l'acte central en motiu de la celebració del cinquantè aniversari del Cor Germanor de Sant Pol el 31 de maig d'enguany a la Sala Polivalent de l'Ajuntament. L'acte també tingué la

participació de l'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte i de l'alcalde Francesc Pomés. Han estat diverses les persones presents en aquell acte que ens han demanat que l'ENS reproduís el parlament de mossèn Joan. L'interès històric del text no ens ha fet dubtar ni un moment sobre la publicació d'aquest. Aquí teniu la primera part.

Benvolgut senyor alcalde, estimats cantaires, caríssims convilatans i santpolencs de cor.

Parlar del CHOR GERMANOR és parlar de Sant Pol i parlar també de música, dues coses que per a mi són de bon fer i per a vosaltres de bon escoltar. A Sant Pol no hi ha hagut, com en altres pobles, una divisió entre correnties musicals; no s'ha posat a un costat la música selecta, d'acadèmia, i a l'altre costat la música popular i tradicional, com si diguéssim, una música de sabata i una altra d'espardenya. A Sant Pol no ha anat pas així; en les seves múltiples i diverses manifestacions, la música prové d'un mateix filó i és el fruit d'una mateixa sensibilitat i d'un mateix amor envers el país, la llengua i la cultura.

Precisament us vull dir que em plau moltíssim compartir aquesta taula amb en Josep Maria Ainaud de Lasarte. N'hem parlat moltes vegades, dels vasos comunicants que es donen a Sant Pol entre el poble i la colònia estival, especialment en l'àmbit de l'art, la literatura i la música. Deixeu-me, en tot cas, oferir el meu testimoni; és també el testimoni d'un temps i d'un país. Deixeu-me'l oferir, amb la seguretat que és el testimoniatge dels homes i dones de la generació dels anys quaranta i cinquanta. Som com som perquè en aquells temps les arrels (familiars, religioses, educatives) pesaven més que no ara i, sobretot, perquè ens tocà viure, col·lectivament, una sèrie de circumstàncies que ens van marcar; circumstàncies que, si d'una banda, anaven revestides de precarietat, de l'altra ens estimularen a l'acció i el compromís.

Ara mateix, em veig en la meua primera joventut -15 o 16 anys- en un canvi de domicili; del C/ Abat Deàs al C/. de la Plaça: tinc nocions de música, apreses des dels 8 anys de l'entranyable Antoni Sauleda i Paulís, canto al Chor Parroquial, treballo a la "Boter & Manich", la mateixa empresa on treballa l'Eduard Estol -n'és cap d'administració- i una llarga llista de santpolencs i santpolenques.

Les tradicions del poble, algunes ancestrals, són encara vives; la processó de Corpus, amb el concurs d'entapissats de flors, la del Divendres Sant, les processons de Sant Pere i Sant Isidre -pescadors i pagesos-, i els macips i macipes de Santa Victòria, les Caramelles de Pasqua, les diades de Nadal i Reis, Sant Pau i

RICARD ESTOL

Sant Jaume... Per què allargar-ho més?

Però al mateix temps, apunta una nova era; a can Mas, posaven la primera televisió, a can Miliet's el primer Dànzing, en Bachs posava el primer càmping, i l'"Hostalet" era el primer hotel. I mentre naixen bars i xeringuilles, s'esfumaven lentament les veremes, les indústries familiars i les barques de pescadors; a la platja es veien els primers bikinis, als envelats començaven de desaparèixer les corbates, i a l'església la mantellina i les mitges. Les cues per anar al "Yaya" de Calella eren impressionants, i a Sant Pol es formaven els primers conjunts de rock.

I amb els qui agafaven el tren de les set del vespre per anar a Calella, per aprendre guitarra amb l'Avi Salom, jo també hi anava però a estudiar piano. Recordo, ara, un assolellat dia d'estiu de principis dels anys seixanta, el mateix any que es van fundar a Sant Pol, aquí al costat mateix, els "Amics de les Arts"¹. Em trobava a casa, assajant unes peces de piano per un petit concert quan em vaig veure una cara somrient a la finestra; era una dona de seixanta i tants anys, senzilla i alhora senyorrívola.

Ens coneixíem de vista; era la germana

de la senyora Lola, de Cal Senyor Paco, que tenien el pou amb l'aigua més fresca de Sant Pol. Vaig saludar-la i la vaig convidar a entrar. Ignorava en aquells moments la categoria humana i la dimensió artística de la Conxita Badia; es va interessar pels meus estudis, li vaig demanar si volia provar el piano i, acompanyant-se ella mateixa,

començà de desgranar les notes d'una cançó popular. Em sembla que era *El noi de la mare*; de seguida es va entusiasmar i entonà una cançó que després l'he sentida cantar a Josep Carreres; *Damunt de tu, només les flors*, de Frederic Mompou.

Desgranava les notes amb aquella intensitat de to i modulació de veu que tenia, que, ho recordo com si fos ara, va fer sortir a escoltar tots els clients d'"El Gato Negro", un bar de nova planta que, aprofitant uns vells cellers, s'havia inaugurat feia poc, davant de casa. I es va donar la casualitat que "EL Gato Negro" era regentat per en Mario, un italià afeccionat a l'òpera, que de seguida va entrar i ja van fer un duet; era un tenoret que tenia uns aguts molt espectaculars, però no massa resistent.

Joan Carreres i Péra

Aquest article continuarà en el pròxim número

¹ Els "Amics de les Arts" s'inscriu en la "moguda cultural" del Sant Pol de l'època, a la qual hauríem d'afegir el "Chor Infantil de Caramelles", dirigit pel senyor García; la "Coral Sant Pau", sota la batuta d'en Benet Roig i Morató, el Casal d'Estiu i les Colònies de Vacances. I així com el "Casal" tingué interrelacions artístiques amb l'Acadèmia Massana de Barcelona, els "Amics de les Arts" les tingueren musicals; el 19 de setembre de 1970, per commemorar el X Aniversari de la seva fundació, organitzaren un magne concert a l'església, amb l'actuació de la "Coral Sant Jordi", dirigida per l'Oriol Martorell. Hem de situar també dins d'aquesta "moguda cultural", les sessions de jazz sota l'ermita de Sant Pau, i el precari "Festival de Música", amb rellotges de sol com a guardó, que, organitzat per l'"Hotel Gran Sol", tingué lloc el dia 10 d'agost de 1968.

El Centre Excursionista de Sant Pol continua amb les seves activitats. Les tres caminaires col.laboradores de l'ENS ens expliquen l'última sortida a Núria.

El primer de juny a Núria i el 5 de juliol sopar a ca l'Arturo!!

Començarem per la sortida a Núria. La vigília ja havia plogut força i en el moment de sortir feia un xàfec i Déu n'hi do dels trons i llamps. Pensàvem que no podríem fer la caminada, fins i tot parlàvem de fer una ruta alternativa pels monestirs del Ripollès.

En arribar a Queralbs no plovia, el cel no era blau, era gris però no ens espantava, així que, a caminar que ja és hora, i els que tenien pensat pujar a Núria amb el cremallera, així ho varen fer.

És bo saber per quins llocs passem o fem estada, conèixer un xic la vegetació i la fauna, pensem que aquestes excursions que anem fent també han de ser d'enriquiment cultural, ens poden ajudar a anar coneixent més el nostre país. Per això, aquest vol hem introduït una novetat, hem donat un full informatiu amb una breu explicació d'alguns dels

indrets del nostre camí i dibuixos d'animals i vegetació de la zona i un mapa amb l'itinerari marcat. La nostra intenció era que tot caminant identifiquéssim els llocs, els arbres o els animals que portàvem dibuixats. Però com passa sovint, no tots els desitjos es compleixen. La boira i la pluja ens varen voler acompanyar quasi tot el camí, acaparant-nos de tal manera que no vàiem ni les muntanyes i en alguns moments ni els arbres, ja no parlem d'ocells ni de granotes ni sargantanes, només algun isard va gosar deixar-se veure.

A l'arribada a Núria, ens esperaven per dinar els que

Valia la pena arriscar-se a una altra remullada per poder gaudir de les gorges i els salts d'aigua que acompanyen el camí.

havien pujat amb el cremallera i després d'una bona sobretaula uns quants vàrem baixar a peu mentre d'altres ho feren amb el tren. Valia la pena arriscar-se a una altra remullada per poder gaudir de les gorges i els salts d'aigua que acompanyen el camí.

A tall de cloenda de la temporada de caminades, el CESP va tenir la bona pensada d'organitzar un sopar. Una cinquantena de socis ens hi vam aplegar. Per als que no hi eren, us farem cinc cèntims del menú : per començar, una bona amanida, després pa amb tomàquet amb botifarra, pèrnil, formatge, fuet, ..., i per postres coca i cremat.

Potser algunes de les persones que habitualment fan les caminades amb nosaltres, creient que era exclusivament per als socis no varen gosar venir-hi. Llàstima !!! Els trobarem a faltar.

Tres caminaires del CESP

Ara que som a mig camí

Quan hi ha eleccions els governs presenten el que han fet per demostrar la seva capacitat de gestió. El passat 30 de Juny l'Ajuntament va aprovar la sol·licitud de subvencions per als propers dos anys a la Diputació. Són tres actuacions: el final del passeig de la punta, un passeig nou a l'esquerra del cementiri i el passeig de Can Villà. Tenint en compte que les obres subvencionades normalment representen la part més important de les actuacions municipals (aquestes tres pugen un total d'uns 55 milions de pessetes), ens podem preguntar: En aquest poble les úniques necessitats que tenim són passejos? No ens fa falta res de més important? Tenim instal·lacions esportives de sobres? Pel que fa a cultura, ja està tot fet? La gent gran no necessita més atencions que enviar-les a passeig? Té preferència la inversió en pedres a l'atenció a persones? Aquests projectes són al seu programa electoral? Algú en sabia res? Tenint en compte que totes estan en zones perifèriques i per tant lluny del nucli, que s'utilitzen sobretot els diumenges, festius i temporada d'estiu, ens preguntem: Quin rendiment se'n treurà que justifiqui aquestes costos? No salta a la vista que en conjunt està clarament

desequilibrat? Aquest Ajuntament ja ha esgotat tota la seva inventiva? Quan estem a meitat de legislatura ja no li queda res més per fer? Tants diners li sobren a l'Ajuntament que es pugui permetre enterrar-los d'aquesta manera? Els santpolencs ens mostrarem indiferents davant aquesta equivocació?

Pere Roura
Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

La riera de Sant Pol: dinàmica torrencial

En una anterior col·laboració per a aquesta revista: Característiques generals de la Riera de Sant Pol (e.n.s. núm.12, desembre de 1995), es comentaven els trets fonamentals que feien referència sobretot a la hidrologia subterrània d'aquest aquífer.

Per aquelles dates s'estava efectuant, a càrrec de l'Ajuntament de St. Pol de Mar, un estudi general de prospecció destinat a controlar, tant des d'un punt de vista quantitatiu com qualitatiu, aquells recursos hídrics susceptibles d'ésser explotats dins de la subconca que forma la Riera de Vallalta i que queda inclosa en el terme municipal de St. Pol de Mar (Riera de St. Pol).

D'aquell informe caldria destacar, entre d'altres aspectes, el recull que es va efectuar de dades meteorològiques i, més en concret, les que fan referència a la precipitació o dades pluviomètriques. Les precipitacions representen bona part de les entrades d'aigua en l'aquífer, d'aquí la seva importància més immediata. El fet que aquestes lectures pluviomètriques es van poder obtenir en una localització concreta, dins de la mateixa zona d'estudi, va permetre desprendre's de la feina que hauria suposat correlacionar dades d'altres localitats confrontants (Caella, Arenys, ...). Tot això va permetre, en gran mesura, guanyar en precisió quant als seus valors intrínsecs i, també, per a posteriors càlculs d'altres magnituds relacionades amb les mateixes i que van ser de molta utilitat per assolir els objectius d'aquell informe.

La sèrie temporal va ser prou llarga (1957-1995) com per a poder realitzar diferents càlculs de tipus hidrogeològic (hidrologia subterrània) i referits, també, a la hidrologia superficial (cabals d'avinguda torrencial). Pel que fa a aquest segon aspecte, a tothom li ve a la memòria les rierades que, de forma estacional, sacsegen alguns punts del litoral maresmenc, o les inundacions que periòdicament afecten el llevant peninsular i, encara més puntualment, la catàstrofe del Barranco de Arás, a Biescas (Pirineus) el 7 d'agost de 1996, amb un balanç final de 96 morts i un desaparegut, i unes pèrdues econòmiques oficialment valorades amb alguns milers de milions de pessetes.

No obstant això, malgrat que en aquest darrer exemple el context geogràfic difereix bastant del que ens ocupa, el funcionament d'aquests fenòmens és prou similar: a grans trets es tracta d'un torrent de fort pendent amb la presència d'alguns obstacles (naturals o artificials) que en bloquegen la circulació continuada d'un flux hídric de curta durada, que és producte de l'escolament d'aigües provinents de pluges de caràcter torrencial. Aquella tarda del 7

d'agost, en determinades zones del vessant sud dels Pirineus s'estaven produint una sèrie de circumstàncies (aire molt fred en altura, aire molt calent i carregat d'humitat en les capes baixes de l'atmosfera) que feien previsible que es desenvolupessin fenòmens de caràcter tempestuós.

En el cas concret del nostre litoral és important remarcar que la circulació superficial és quasi inexistent, i quan es produeix no dona un curs fluvial permanent, sinó de tipus torrencial i de caràcter efímer. Únicament entra en funcionament durant unes poques hores, en períodes d'alta inten-

sitat pluviomètrica, amb pluges molt contínues que generalment solen produir-se en els mesos de setembre i octubre, passant la resta de l'any (àdhuc alguns anys) totalment seca des d'un punt de vista superficial.

En relació a això, una conseqüència immediata que es pot extreure a partir de l'observació directa, és que les pluges d'intensitats elevades són la causa principal

generadora de fortes rierades. En un estudi relativament recent que va tenir per objecte l'anàlisi de les rierades del Maresme (J. Gutiérrez, 1992), ve a dir que aquestes són els casos típics de *flash-floods*, és a dir, són cursos torrencials que en estar controlats per les característiques topogràfiques de la conca de drenatge, com el pendent, s'esdevenen de forma quasi simultània al començament de la pluja efectiva (quan ja s'ha assolit el total d'infiltració directa de l'aigua de la pluja en els primers instants i la que s'esdevé posteriorment passa ja a ser directament escolament superficial).

A la Riera de St. Pol, les rierades es desenvolupen per diferents fronts d'avinguda, com en un moviment ondulatori, fet provocat per l'arribada al curs principal del desgües dels afluents majors de la riera aigües amunt. La làmina d'aigua creix ràpidament fins assolir un cert nivell o cabal punta, el qual es manté constant durant un cert temps (depèn de la durada de la tempesta), normalment curt.

A continuació el nivell va disminuint, encara més lentament, fins a desaparèixer de forma superficial, ja que pot quedar un cabal remanent fruit de l'escolament subsuperficial i que es va esgotant molt lentament. La marcada assimetria que presenta la conca, on els cursos afluents són molt més llargs en un marge que no pas en l'altre, provoca que el front d'avinguda avança per ones molt marcades, fet provocat per la no coincidència en el moment d'arribada al curs principal, del flux procedent dels afluents laterals.

P.SAULEDA

Quant tots aquests processos interfereixen, en alguns punts, amb l'activitat humana, els riscos naturals passen a ser catàstrofes. A priori quan la naturalesa es limita a crear fenòmens que presenten un determinat risc d'ocurrència, la interacció d'aquests fenòmens amb l'home crea el que es podria catalogar com a punt conflictiu. En l'estudi de J. Gutiérrez (Les rierades del Maresme, 1992) és un punt conflictiu tot aquell en què la interacció entre els medis antròpic (referit a l'activitat humana) i torrencial porti com a conseqüència un perjudici al primer.

Lògicament, a St. Pol la idea que es té d'una forta rierada és diferent a la que poden tenir a Arenys o a Alella, per exemple, a causa, sobretot, que aquestes darreres poblacions presenten un major índex de vulnerabilitat a aquests processos naturals. No obstant això, sempre és positiu efectuar un estudi de control i prevenció, a causa de l'alt grau d'imprevisibilitat que presenten aquests fenòmens i, consegüentment, poder efectuar les mesures correctores específiques per a cada punt conflictiu (un camping, un xiringuitu,

un pas de desguàs sota una via de comunicació, descalçaments,...).

Bibliografia:

Castellà, A. (1996): Estudi Hidrogeològic de la Riera de St. Pol. Ajuntament de Sant Pol de Mar (Barcelona).

Garzón Heydt, G.; Martínez Gil, J. & Martínez Goytre, J. (1996): La prevención de riesgos naturales. El caso de Biescas. Rev. Tierra y Tecnología; núms. 14-15; pàgs. 26-30. Ilustre Colegio Oficial de Geólogos (Madrid).

Gutiérrez, J. (1992): Les rierades del Maresme: Problemàtica de la Interacció entre els medis Natural i Antròpic com a pas previ per a l'Ordenació de l'Espai Torrencial. Tesi de Llicenciatura. Universitat de Barcelona.

Albert Castellà i Rodríguez

El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol (VIII)

Les al·lucinacions de l'Horaci responen a la necessitat d'exaltació de la personalitat. Són deliris de grandesa, perquè només ell sap el que sap. En tota la història ningú havia rebut els secrets que ell coneix actualment. Només ell té notícia dels comunicats que li envien personalment, amb una veu ben clara i nítida i Pius XII de testimoni. Ningú més. El Pare Etern, el Sant Pare i ell. L'actual Sant Pare no és "trigo limpio". Voldrien que ell anés a Roma però no ho farà; no. Li han encomanat una missió concreta i molt important de cara al futur de l'actual civilització.

Segurament li han encarregat que dugui a terme un reformisme universal, de conseqüències no previsibles ni imaginables.

L'Horaci és víctima d'amenaques i persecucions que s'inicien en grups de persones o grups determinats. Gent prou diversa, sense nom, que el persegueixen per tot arreu. És acorralat desde Ràdio Nacional d'Espanya. Els que diuen que està malalt també formen part de la "gent" que no el deixa de petja. Aquells que afirmen haver-lo vist marejat per efecte del vi, també l'empaiten; els que el critiquen dient que va amb dones... Ell sap perfectament quin és el significat de l'assetjament i s'interessa molt quan li confirmen que l'han criticat negativament. Vol saber quina és la persona que propaga aquestes greus calúmnies. Però tot encaixa com era de preveure, perquè ja l'havien avisat que patiria persecucions. Extraordinàriament convençut de la realitat del que diu, l'Horaci participa, viu i actua d'acord amb la cosmovisió derivada dels seus deliris. És impensable que pugui tenir mai consciència del seu error. És un Quixot irrecuperable que va a missa i fa la partida cada diumenge. Els seus ulls humits i de vidre miren el cel rient i, plens de compassió, certifiquen la malaltia.

La manca de consciència de la malaltia possiblement li originà conflictes matrimonials. Són també l'origen primer que dificulta la recuperació; ell no vol saber res de metges que no li curin el grip. El seu egocentrisme l'incapacita per mantenir una relació estable; no s'equivoca mai i sempre té una raó que justifica la seva actuació per estranya que sigui. Si reparteix les cartes i n'entrega una de més és perquè són

velles; sempre tindria la baralla a les mans i li agrada barrejar, encara que no li pertoqui. Si algú li diu que no li toca repartir, ell contesta que li han donat la baralla.

Aquesta projecció dels problemes rebutjats, mai els veu com a propis sinó que corresponen a un camp de responsabilitat externa; el camp dels demés. "No és culpa meua si jo tinc set cartes". "Jo no he jugat pas malament; ha estat l'altre". La negació dels propis errors és la constant tossuda de l'Horaci. Les components problemàtiques més evidents són negades o ignorades amb suficiència, amb un lleuger aire de perdonavides, amb irritant obstinació.

Malgrat l'exposició feta, l'Horaci no està totalment d'acord amb el que afirma o nega. Una mena de dissociació es produeix en el seu complicat món interior; en algun raconet se li encén una petita bombeta, de forma que una part de la seva persona capta la realitat tal com és, tot i que l'altra part la negui o ignori amb una tenacitat absoluta. Aquest cas el remarca en les jugades més conflictives que ell ha fet malament, però que defensa aferrissadament la seva actuació; ningú és capaç de demostrar-li un error a l'Horaci, encara que tots els jugadors de la taula maldin, tots junts raonadament; esforç inútil, feina absurda la de persuadir l'Horaci. Cap matèria grisa posarà en aquell cap que havia d'arrastrar de sortida; que la lògica elemental reclamava iniciar el joc amb el nou de trumfo. Res. "Ni amb escarpa i martell", com li diu en Fidel. Però la bombeta, petita, se li encén. Una microscòpica llum interior li programa una futura actuació. Una estona després se li presentarà un joc semblant i... arrastrarà!

Si algú intenta demostrar-li que ara ho ha fet bé, no ho reconeixerà mai; dirà que la jugada no és igual, o donarà l'argument més increïble. És totalment impossible que reconegui una errada com a cosa pròpia. Si convé dirà la mentida més pueril; és una mentida irresponsable, de la que en resultarà la primera víctima, perquè tothom en treurà partit amb brometes, befes i acudits de més o menys bon gust.

Josep Maria Pujol

Fragment d'un treball inèdit sobre el joc de cartes a Sant Pol (continuarà)

Entrevista a Aurora Causín Torres

L'Aurora fa ja vuit anys que és titular la nostra farmàcia. Ella és natural de Barcelona i en fa sis que es va traslladar a viure a Sant Pol junt amb la seva família, poble on s'hi sent bé i del que, de moment, no pensa bellugar-s'hi.

Vam anar a trobar-la perquè ens expliqués què fa i quines responsabilitats té com a farmacèutica. Alhora que vam intentar conèixer-la una mica més com a persona.

Tinc la llicenciatura de farmàcia - tens comença explicant-, una carrera de cinc anys, que jo vaig fer amb sis, del 1975 al 1981. En aquell moment -ara no ho puc assegurar- era una de les carreres més difícils perquè contenia matèries molt diverses, des de botànica a l'edafologia, passant per farmacologia i per medi ambient. Per cert, que la carrera de farmàcia fou la precursora dels estudis sobre medi ambient quan encara no existien carreres específiques sobre aquesta temàtica. Jo m'hauria volgut especialitzar precisament en medi ambient, però els meus pares em van convèncer finalment perquè agafés la branca sobre producció industrial.

I per tant llavors vas posar-te a treballar en un laboratori de producció de medicaments? Sí. Va ser la meva primera feina. Estava en una cadena de producció fent una feina molt avorrida, fins que em van demanar per entrar en el departament de control analític del mateix laboratori. Allí em vaig sentir molt discriminada perquè no varen acceptar que em quedés embarassada i no em van renovar el contracte pel fet de tenir un fill.

I quan aterres aquí a Sant Pol? La primera vegada que vaig venir a treballar a la farmàcia de Sant Pol fou durant les vacances de 1983 quan vaig venir a fer una substitució a l'anterior farmacèutica, Anna Isabel Pedrol. Posteriorment ella va guanyar unes oposicions i va ser quan la farmàcia passà a nom meu. Això va ser l'any 1989. Dos anys més tard, el 1991, ens vam traslladar a viure la meva família i jo aquí a Sant Pol.

I t'hi sents bé en aquest poble? Sí, m'hi sento bé. Ja no tornaria a viure a Barcelona. Allí era un subjecte anònim i jo

RICARD ESTOL

***Els farmacèutics
tenim un gran paper
com a educadors
sanitaris en la
prevenció de les
malalties***

necessito que la gent em conegui, que la pugui saludar anant pel carrer. Aquí perds intimitat, però guanyes identitat. Em compensen més els avantatges que els inconvenients; que també n'hi ha.

I els teus fills i marit pensen el mateix? Els meus fills es consideren de Sant Pol, fins el punt que em discuteixen la manera de parlar. Diuen que no parlo bé, perquè ho faig com els de Barcelona. El meu marit també se sent bé aquí.

Què és el que t'ha vinculat més al poble? Segurament fer-me de la colla de geganters. Hi ha gent que ens critica dient que som una colla tancada. Però això no és cert. No s'ha tancat mai la porta a ningú. A mi m'ha servit molt per integrar-me al poble. A partir dels geganters he anat col·laborant en moltes altres coses. Masses potser. El problema meu és que no sé dir que no: que una xerrada a l'escola, que teatre, que xou de carnaval... Però per mi tot això és com una vàlvula d'escapament que la necessito per descansar de la feina. A més, m'agrada molt el contacte amb la gent. A part, el teatre em serveix per fer coses que en la vida real sóc incapaç de fer i això m'allibera molt. L'important al capdavant és passar-s'ho bé.

I tens pensat traslladar-te a algun altre poble a treballar o canviar de feina? De moment no. La feina m'agrada, encara que la trobi una mica monòtona. Però el tracte amb la gent m'agrada especialment. M'agrada també molt la docència. I no la descarto.

Actualment també fas inspeccions? Sí. Pel que fa a la de l'aigua del poble, en aquest moment ja no la faig jo perquè se li va concedir a una persona de fora. Jo ara inspecciono

Restaurant - Terrassa - Bar

Vora Mar

Av. Dr. Furest (platja). Tel. 760 06 54 - SANT POL DE MAR

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

l'aigua de Canet, les piscines; també anualment em toca inspeccionar els forns de pa i altres indústries o establiments de productes alimentaris. I un cop cada dos anys, junt amb el metge i el veterinari, donem el curs de manipuladors d'aliments.

Es pot beure l'aigua de l'aixeta sense problemes? Cada Ajuntament és responsable de subministrar aigua potable al seu municipi. De vegades els Ajuntaments contracten companyies perquè s'encarreguin d'aquesta tasca. Cada dia s'ha de controlar el nivell de clor lliure a l'aigua de la xarxa. A més, periòdicament -més o menys sovint, depenent del nombre d'habitants- es fan fer unes anàlisis fisicoquímiques i bacteriològiques a un laboratori. Sanitat també fa normalment una anàlisi més completa un cop l'any. La feina del farmacèutic titular és la de vigilar que la normativa es compleixi. Complir la normativa no sempre és fàcil, depèn molt de l'aigua de partida. No et puc parlar de Sant Pol perquè no ho sé, però sí que et puc dir que a Canet en teoria es pot beure aigua de l'aixeta, si no t'importa que tingui una mica de gust.

Com a farmacèutica tothom s'ha pres bé que el teu marit sigui el cap dels socialistes a Sant Pol? Al principi algú et mirava una mica estrany. Però penso que s'ha guanyat les simpaties del poble pels seus propis mèrits. Abans ell era el marit de la farmacèutica i ara ja tothom el coneix pel seu nom: en Francesc León.

Tu també ets militant socialista? Sí. Però he de dir que sóc bastant passiva. Penso que amb un membre a la família que fa dedicació exclusiva a la política ja n'hi ha més que suficient. Penso que la política és una cosa massa seriosa com per posar-t'hi si no estàs ben preparat. Tot i que molta gent ho fa, jo no m'hi veig en cor.

Has pensat anar en llista donant suport al teu marit? Hem preferit que la gent em veïés només com a farmacèutica, tot i que jo m'he ofert a ell per si em necessitava.

Seria això incompatible amb l'exercici d'un càrrec relativament públic com és el de farmacèutica? En principi no ho crec. Abans, quan feia les tasques d'inspectora a Sant Pol sí, perquè algunes vegades m'havia d'enfrontar a l'Ajuntament i algú podia pensar que actuava amb motius polítics. Però de tota manera ja he dit que de moment prefereixo que les coses continuïn com fins ara.

Abans en els pobles el farmacèutic

tenia un rang social i "de força viva" similar al del metge, capellà o mestre. Perdura d'alguna manera això o hi ha gent que encara et tracta així? Actualment s'ha perdut bastant aquest rang. En canvi s'ha guanyat en apropament a la gent. Personalment, jo prefereixo la situació actual.

RICARD ESTOL

Què és el que més es ven en una farmàcia i, en concret, en la vostra? Sens dubte els analgèsics. Els analgèsics corrents de tota la vida. La gent no vol patir i per això consumeix tant aquests productes que alleugeren els dolors. També es venen molt els antibiòtics, però això ho ha de receptar el metge.

La gent s'automedica molt? Hi ha de tot. Hi arriba a haver casos extrems, però cada cop hi ha més consciència. En aquest sentit la meua postura és difícil perquè tinc l'obligació de portar cert control del que consumeix la gent. Tot i que a vegades resulta violent, la meua funció és aconsellar a la gent sobre la medicació. I això no sempre és fàcil.

I quines altres feines realitzes a la farmàcia, a part d'aconsejar? També despatxo, elaboro preparats que ens vénen descrits pel metge. Per cert, això encara ho fem amb sistemes molt tradicionals, amb morter, remenant... A part d'atenció farmacèutica, que comporta aconsellar sobre medicaments, nutrició, portar control de la tensió arterial, del pes i dels nivells de glucosa, colesterol i d'altres paràmetres indicadors de malalties, els farmacèutics tenim un gran paper com a educadors sanitaris en la prevenció de les malalties. Ens agradaria, però, que les administracions sanitàries ens tinguessin més en compte quan elaborem programes en aquest sentit i ens hi integressin més. O millor encara, fer campanyes a nivell comarcal que impliquessin a tots els sanitaris (metges, infermeres, farmacèutics, etc.).

Caldria portar un control més estricte des de la farmàcia sobre el client o pacient? Sí. Això ja ho tenim

pensat, sobretot per als malalts crònics obrint-los-hi una fitxa on es porti un control dels medicaments que prenen, per si un dia vénen a buscar un medicament de consell farmacèutic, veure immediatament si hi ha alguna incompatibilitat.

La feina de farmacèutica t'exigeix un reciclament continu? Sí. Faig dos o tres curssets l'any, però m'agradaria fer-ne més. És molt bàsic fer-ne. El problema és que per a la majoria de curssets has d'anar a Barcelona o a Mataró en hores que no sempre van bé.

Despatxeu també productes homeopàtics? Sí perquè els demanem, però de moment nosaltres no en tenim en estoc. Però m'interessa aquest camp i m'hi vull acabar ficant. M'agradaria acabar aconsellant a la gent remeis homeopàtics. El problema és que molta gent no els coneix. Poca gent del poble te'n demana. De moment, és més la gent forastera la que et demana homeopatia.

I les cases de dietètica, us fan la competència? Penso que no gaire. Les botigues de dietètica venen moltes coses que no hi ha a la farmàcia. A la farmàcia tenim plantes medicinals perquè no deixen de ser medicaments naturals. Per altra banda, molts medicaments actuals encara contenen extractes o derivats de productes vegetals. També tenim una àmplia gamma de productes de nutrició infantil que tradicionalment han estat a la farmàcia perquè al darrera hi ha un professional preparat per aconsellar sobre qualsevol dubte que tinguin els pares sobre l'alimentació del seu nadó. No crec que ens fem gaire la competència. Cadascú té el seu camp.

Creus en els remeis casolans? En alguns sí. Algun cop he recomanat aigua amb sal per rentar-se els ulls. Penso que molts remeis d'aquests tipus tenen base científica, i per tant, no tinc cap inconvenient a utilitzar-los jo i a recomanar-los als clients. Sempre intento observar si tenen base científica. A casa meua tinc moltes herbes que utilitzo com a remeis.

No en fem un abús dels medicaments farmacèutics? Hi ha gent que sí. I per una mica de mal de coll ja volen un antibiòtic. I n'hi ha d'altra que mai prendria res. Hem d'anar cap a l'auto-medicació responsable. Això només s'aconseguirà amb una bona educació sanitària de la població. I aquí hi tenim un gran paper els farmacèutics.

Tradicions d'arrel medieval

En aquesta ocasió la Carme Ruscallada ens explica com s'ha de fer un dels plats típics de Sant Pol: les

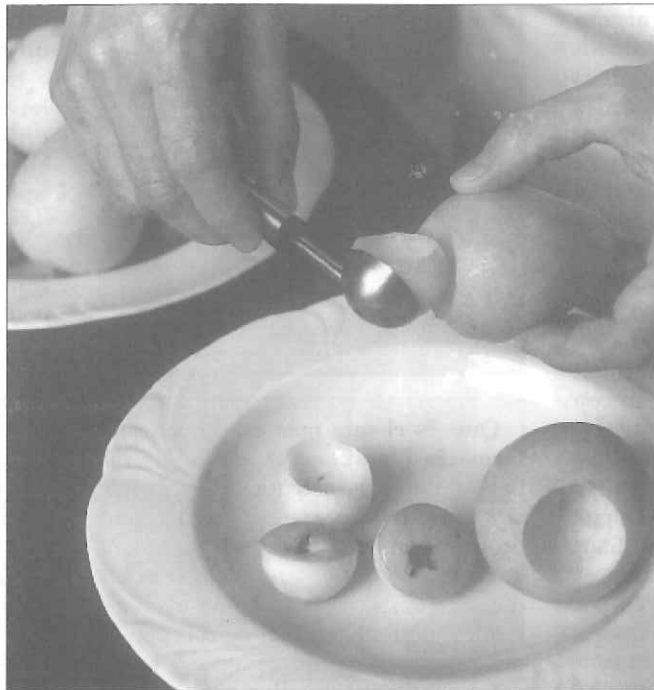
peres farcides de Sant Jaume. Prequem que aquells que esperàveu per Sant Jaume haver fet aquest plat

seguint aquesta recepta de la Carme ens disculpeu pel fet que no hagueu tingut l'ENS a temps.

El passat mes de juny vaig participar en el segon Simposi Internacional sobre l'alimentació mediterrània. Va organitzar-lo l'Institut Català de la Mediterrània, el qual té la seva seu a Barcelona. El tema central era El Color en l'Alimentació de l'Europa Mediterrània Occidental. Al llarg d'una setmana, delegacions italianes, franceses i catalanes vàrem compartir mostres teòriques i pràctiques i taules rodones per desenvolupar el tema escollit. Era ben fàcil exposar el color de la nostra tradició culinària. Només cal seguir el calendari estacional i veure com els mercats s'acolorixen i posen els tons naturals a la nostra taula. Una de les coses que vaig voler constatar, i en nom vostre, va ser dir-los: "als nadius de la meva comarca l'etiqueta de Cuina Mediterrània els fa riure, i amb molta raó per la seva part. És la cuina que han practicat sempre, la cuina dels seus avantpassats, la que els ha ofert l'entorn, amb peixos, vegetals, llegums, fruites, carns potser menys. És una cuina basada en l'oli, on el vi és considerat aliment. I és que el nostre país, per situació i bellesa, al llarg de la seva història ha estat

envaït per diferents pobles que han anat deixant petja de l'època que el van ocupar. Així doncs, no ens hem d'estranyar que el nostre receptari popular sigui un cúmul resultat d'un mestissatge que, al cap i a la fi, fa opinar que les cultures sempre sumen i allò que en un principi pot ésser considerat contra-cultura, al pas dels anys qualla i queda com a propi".

El tema que vaig anunciar que tractaria en aquest ENS és el de **les Peres Farcides de Sant Jaume**. Aquest és un plat clarament d'arrel medieval. I encara que només surti a la nostra taula per la Festa Major, pot considerar-se una recepta viva. Tinc referències que una recepta similar, però amb pomes o préssecs, la practi-

RICARD ESTOL

Les peres farcides de Sant Jaume és un plat clarament d'arrel medieval que, encara que només surti a la nostra taula per a la Festa Major, pot considerar-se una recepta viva.

quen al Maresme pobles com Calella, Arenys de Munt, Vilassar i segurament en d'altres que desconec.

Però centrem-nos en les nostres peres. Cal trobar una bona varietat de peres en un punt preferiblement un xic verdoses. Les anomenades "de bon cristià" són les escaients per a aquesta recepta. Podeu utilitzar també les "ercolini" o les "canyella". Jo utilitzo les últimes perquè són més petites, ja que les oferim com a aperitiu els dies de Festa Major, a la vegada que donem a conèixer i fem difusió, penso, d'una tradició ben guardada.

D'aquesta recepta tinc tres maneres diferents de fer-la. Totes molt similars, però amb subtilitats que fa que pugui escollir la que a mi em sembla

millor, la que cada any utilitzo pel refinament i acabat final del plat. Us dono la transcripció exacta, publicada al llibre *Art i cuina*, volum I, de la 3a mostra de cuina popular casolana de Calella. Recepta donada per una santpolenca, la senyora Maria Sauleda i Parés.

Per a cinc quilos de peres (preferiblement les anomenades de bon cristià), un quilo de carn, meitat xai i meitat vedella. Es rosteix la carn, es trinxa i es barreja amb les clares de sis ous, dos rovells, sucre, canyella i raspadura de llimona. Amb tot això, s'omplen les peres que prèviament s'hauran buidat. En una paella, les fregirem amb llard, les posarem dretes, de manera que la superfície exterior del farcit, en fregir-se, formi una crosta i no es pugui desprender el farciment quan les posem a bullir. Tot seguit, les col·loquem dins d'una cassola amb aigua que les cobreixi. Una bona cullerada de llard, sucre i una mica de sal. Quan són cuites i fredes, desfem els quatre rovells d'ou que ens han

sobrat amb el suc d'haver-les bullides i, maizena o midó, procurant que quedi un suc espès que repartirem per sobre de les peres.

M'agrada per la Festa Major fer les peres per menjar-les i per oferir-les. Si no les fes, em semblaria una festa un xic coixa, comparable a un Sant Pau sense torrons, a un Sant Josep sense crema, a una Setmana Santa sense bunyols, a una Pasqua sense mona, a una revetlla sense coca, a Tots Sants sense panellets o, fins i tot, a un Nadal sense escudella.

Per al proper numero en tinc una de picant. I no és de bitxo. Us hi espero, des de la meva cuina.

Carme Ruscallada

L'alcalde, Francesc Pomés, fa un repàs de quina és la visió que es té des de l'Ajuntament de la marxa

global del poble, fonamentalment en els aspectes econòmic i urbanístic.

Una visió global de la població

Crec que serà bo comentar, a grans trets, com veiem des de l'Ajuntament la marxa que porta Sant Pol actualment, com s'està desenvolupant i com es preveu el seu esdevenidor pel qual treballlem els que tenim responsabilitats municipals. Avui la nostra vila sobrepassa ja els 3.000 habitants censats. Fa 6 anys érem exactament 2.406. Per tant, venim augmentant a raó de 100 habitants per any, a part dels residents de fet, presents al llarg de l'any. Per les seves característiques orogràfiques, que li donen una imatge carismàtica de bellesa natural i poder d'atracció, amb 5 quilòmetres de platges, amb sorra sempre verge perquè es renova constantment amb els diferents temporals de cada any, podem considerar la nostra població com d'aquelles amb nom propi que ressona més del normal.

Sant Pol té fama de ser una població turística. De fet, figura en tots els mapes d'aquesta especialitat. Però no és cert que la principal font d'ingressos dels santpolencs provingui del turisme. Ja que, si bé rep, a través de tres o quatre establiments hotelers i un parell de càmpings, uns quants turistes cada any, s'ha de reconèixer que l'economia del nostre poble es nodreix de moltes altres diverses i variades activitats: comerç, serveis, restauració, agricultura, construcció, indústria, pesca, oficis liberals... Per altra banda no podem oblidar, naturalment, els ingressos que aporten la gran quantitat de vilatans que treballen fora de la vila. Aquest fenomen de treballar fora d'on es viu és ben normal amb les facilitats de transports que existeixen avui dia, i el que ens passa aquí és comparable al que passa a qualsevol gran ciutat on generalment els treballadors s'han de desplaçar diàriament d'un barri a un altre per anar a la feina. No es pot negar que en època estiuenca, en els diversos ponts i caps de setmana molta gent fa cap a Sant Pol. Una petita part d'aquesta gent és esporàdica. Però la gran majoria hi està afincada. I a aquesta majoria, que de cap manera podem considerar turistes, sinó santpolencs de segona residència, genera un volum de negoci molt considerable en tots els àmbits, no solament a nivell de comerços, sinó també als diferents serveis i a tots els petits industrials que són contractats pels propietaris d'habitatges per fer-ne el manteniment i reparacions. Tot plegat fa que Sant Pol marxi a un ritme que en aquests moments podem considerar òptim. I no pas amb decadència, com alguns pessimistes apun-

ten. Per tant, seria injust no reconèixer que, llevat d'excepcions, el nivell de benestar dels santpolencs -que al cap i a la fi és el que importa- és força acceptable, per no dir bo.

Fins aquí una visió del present de Sant Pol. Però, cap a quina direcció apunta el

Llevat d'excepcions, el nivell de benestar dels santpolencs -que al cap i a la fi és el que importa- és força acceptable, per no dir bo.

futur? Quin creixement es preveu? Com serà la nostra vila del segle XXI? Tot el que pugui dir jo ara és subjectiu. L'actual Equip de Govern pensa d'una manera, però darrera nostre en pot venir un altre i canviar de rosca. De totes maneres, no es pot negar que d'uns pocs anys ençà la població ha experimentat un canvi notable. I en certa manera això es el que marca la pauta del futur que ens hem plantejat per a Sant Pol. Una població que, si bé no se li poden tallar les ales de creixement urbanístic -creixement per altra part ja previst en el Pla General de l'any 78-, aquest ha de restar sempre molt ben controlat en base al propi Pla, al P.E.R.I. (Pla Especial de Reforma Interior, que en aquests moments està en fase d'aprovació per al casc antic de la població) i als diferents plans parcials de les urbanitzacions. Tots aquests Plans són necessaris per tal que el municipi mantingui sempre el nivell de bellesa i atracció que he comentat al començament i que mai perdi la seva fama de vila marinera, emblemàtica i encantadora. Per això, l'Ajuntament també

va aprovar un catàleg d'aquells edificis que cal protegir per evitar-ne el seu enderroc o possibles malformacions.

Aquest creixement urbanístic i de població haurà d'anar sempre acompanyat d'una major dotació de serveis perquè no manqui mai la deguda atenció. Un dels més importants és el de l'aigua. Per això ja fa temps que varem buscar noves captacions i construïrem un nou dipòsit de reserva d'1 M. de litres a la cota 150 per tal que poguem tenir sempre un bon cabdal i amb suficient pressió. Quant a noves obres de millora i embelliment del poble que comportin millor qualitat de vida, ha de ser constant l'actuació, procurant sempre que la vila estigui neta i endreçada.

Considerem molt important de cara al futur tenir enllestit el Polígon Industrial, perquè s'hi puguin traslladar aquells que se sentin incòmodes dins el casc urbà o bé aquells que s'hi vulguin establir de nou, amb la consegüent creació de llocs de treball que això comportarà. És un polígon, com ja he comentat altres vegades, amb una situació immillorable, i això sens dubte ho tindran en compte aquells que busquin un lloc per a la seva vella o nova empresa.

Respecte a l'edifici del Sindicat Agrícola, després d'unes fructíferes negociacions amb els pagesos, passarà a ser del Municipi. Al seu moment s'estudiarà la utilització més adequada que se li pugui donar. Creiem que allò que els nostres pares i avis amb molt de sacrifici varen construir, i atès que els agricultors actuals no li poden donar l'activitat per la qual el varen concebre, el destinatari més idoni és l'Ajuntament, que equival a dir el poble de Sant Pol.

El futur de Sant Pol, doncs, ens el mirem amb força optimisme. Sols cal que els que en cada etapa vagin ocupant els llocs de responsabilitat al Municipi continuïn dinamitzant totes les activitats que cal dur a terme en els diferents àmbits. I no solament respecte als que m'he anat referint al llarg de l'article, sinó també aquells concernents als espais culturals, esportius, cívics, de lleure...

Molt a llarg termini podria haver-hi grans canvis. Només a nivell urbanístic, qui ens pot assegurar que d'aquí a 50 anys no desapareixerà la via del tren?; o que la carretera N-II serà un vertader carrer urbà?; o que el tram final de la riera no estarà cobert?. Però tot això ja són figures d'un altre paner. De moment Sant Pol dona molt de si tal com el tenim i preveiem a curt i mitjà termini.

Francesc Pomés Roca

Ampliació de la Llar d'Infants i canvi d'edifici del Parvulari

REGIDORIA D'ENSENYAMENT

Tal com ja s'anunciava a l'ENS anterior, l'augment de la demanda de places a la Llar d'Infants Municipal fa necessària la seva ampliació, d'espai en un primer moment, i està en estudi l'ampliació de serveis (horari i menjador) si hi ha la demanda suficient per al seu autofinançament. A aquest respecte, ens interessa l'opinió tant dels actuals usuaris com dels potencials. És per això que ens podeu fer arribar els vos-

Festa de fi de curs al CEIP Sant Pau

tres suggeriments tant a les entrevistes que tingueu a la Llar, com dipositant l'escrit a la bústia de la Llar o a l'atenció del Regidor d'Ensenyament a l'Ajuntament.

Per fer possible aquesta ampliació, es fa necessari el trasllat del parvulari a l'edifici del CEIP Sant Pau, acomplint la vella voluntat del Departament d'Ensenyament de la Generalitat d'unificar els cicles d'educació infantil i de primària en un sol edifici. A aquest efecte, quan hagi sortit aquest número de l'ENS, ja haurem celebrat la reunió amb la Delegada Territorial, Sra. Rosa Ribas, per tal de negociar el conveni econòmic del trasllat, tot i que per a garantir que les aules estaran a punt a començament de curs, l'Ajuntament ja ha iniciat les obres.

Els nens i nenes de P3, P4 i P5 es beneficiaran d'aquest trasllat en què a l'estar al mateix edifici que la resta d'alumnes podran utilitzar serveis que fins ara no tenien, com per exemple el laboratori, l'aula d'audiovisuales, l'aula d'informàtica, la biblioteca, el menjador, el gimnàs,.... A part que tindran unes aules amb les mides reglamentàries, amb més llum natural, i una part del pati reservada exclusivament per a ells i degudament aïllada de la resta.

A final del mes de juliol es comunicarà per carta els canvis als pares i mares dels alumnes de P3, P4 i P5, i se'ls convocarà a fer una visita a les noves instal·lacions abans que comenci el curs al setembre

En un altre ordre de coses, ja ha finalitzat el curs 96/97 i aquest ha estat l'últim en què hi ha hagut cursos de 8è i de 6è. A tots els nois i noies que han finalitzat la seva etapa formativa a Sant Pol i que l'any vinent començaran una nova etapa a l'IES o al Centre que hagin escollit, els desitjo molta sort, que sàpiguen trobar el millor camí per accomplir les seves il·lusions i que tinguin la força i la moral suficient per

arribar al final.

Aquest any l'APA ha fet una festa de fi de curs un diumenge a la tarda que facilitava l'assistència de tothom que volgués passar una bona estona participant en les diferents activitats que es celebraven al recinte. Cal felicitar a tots aquells que van fer possible la festa de fi de curs del CEIP Sant Pau, tant als que van treballar preparant-ho tot, com als assistents a la festa i que la van fer possible.

Francesc León
Regidor d'Ensenyament

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 760 02 57 / 886 10 69

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIÓ

C. Herois de la Fragata Numància, 4-6
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 760 22 59
Tel. mòbil 970 23 06 59

Regidoria d'Obres Públiques i Urbanisme

A partir del mes de setembre començaran les obres de la placeta del Cau al final del carrer Sant Pau sota la carretera Nacional II. Les obres ja estan adjudicades i es preveu que durin al voltant d'un mes. La plaça tindrà dos espais: un quedarà com a aparcament de cotxes i l'altre serà una placeta ajardinada. El Consell de Medi Ambient ha introduït alguns canvis en el projecte: s'ajardinarà molt més del que estava previst inicialment i s'eliminarà una de les marquesines previstes. Amb aquestes obres quedarà definitivament arreglat un espai que

RICARD ESTOL

El carrer Sant Pau tindrà finalment una placeta amb condicions.

feia trenta anys -d'ençà de l'arrencament de carretera nacional als anys seixanta que va obligar a enderrocar una casa que es trobava en un estat provisional a l'espera d'una urbanització.

Per altra banda s'està duent a terme una Unitat d'Actuació Urbanística a les urbanitzacions de Can Villà i Sant Pol 2000 a l'estil del que ja es va fer a Urbapol. L'actuació consisteix en l'arreglament de carrers amb una nova pavimentació i la instal·lació de tot tipus de serveis com l'enllumenat.

L'Ajuntament preveu complementar el passeig de la Punta, fer un passeig nou fins al Turó de la Marina des del cementiri i arreglar el Passeig dels Plàtans al Parc del Litoral.

Noves Obres Projectades

En el passat Ple Municipal del dia 30 de juny es va acordar sol·licitar a la Diputació de Barcelona tres subvencions diferents per a tres obres que hauran d'embellir els voltants de la població. Una és la urbanització de la plaça del final del passeig de la Punta, -a la banda de Moré del

túnel del tren- coneguda popularment per la plaça Tocar ferro, de manera que quedés una placeta-mirador sobre la platja. L'altra actuació serà la d'un passeig nou a l'esquerra del cementiri que ha de comunicar el turó de la Marina i la plaça del cementiri. I la tercera és l'arrencament del Passeig dels Plà-

tans al Parc del Litoral. Les tres obres estan pressupostades en conjunt amb 56.747.800 (9.829.400 per a la primera; 4.811.400, per a la segona; i 42.107.000 per a la tercera). La subvenció sol·licitada a la Diputació és exactament la meitat del total pressupostat per a cada obra.

Recomanació de no portar els gossos a la platja.

Des de les regidories de Sanitat i Benestar Social es prega als propietaris de gossos que no els portin a la platja, sobretot ara a l'estiu. En aquesta temporada hi ha més gossos que mai al poble i, per tant, cal més cura que mai en aquest tipus de recomanacions. Cal que els propietaris de gossos tinguin en compte que a l'estiu la platja és un lloc molt freqüentat i estimat per tothom i a on les infeccions a la pell són més fàcils d'agafar que a altres llocs, i més si hi deixem anar els gossos. Per altra banda es recorda que els propietaris d'aquests animals tenen l'obligació de recollir els excrements dels gossos quan aquests els fan pel carrer.

Guarderia per a nens a la platja

Els banyistes santpolencs podem gaudir del servei de guarderia per a nens instal·lada a la platja de can Villà. Aquest servei funciona des d'inicis d'estiu. El preu d'una hora és de 350 pessetes. L'horari és de deu del matí a la sis de la tarda durant tots els dies de l'estiu. La guarderia és una mena de parc infantil amb monitors on els nens poden realitzar diverses activitats lúdiques.

RICARD ESTOL

Massiva manifestació a Sant Pol en contra del terrorisme d'eta

De gran i sorprenent èxit es pot qualificar la concentració que es va fer a Sant Pol -a l'igual que la major part de poblacions d'Espanya- el dissabte dia 12 de juliol a tres quarts de quatre de la tarda, en protesta pel segrest del regidor basc del PP Miguel Àngel Blanco. Possiblement mai s'havia reunit tanta gent plegada en una manifestació al nostre poble. Segons diverses fonts, s'aconse-

guí la xifra d'un miler de persones. La Plaça de l'Ajuntament i els carrers que l'envolten estaven plens a vessar.

L'alcalde, senyor Francesc Pomés, llegí el següent manifest: "Amigues, amics. En aquesta concentració les paraules sobren. El silenci i la nostra presència és el que parla. Però, com a mínim, deixeu-me que expressi en nom de tots vosaltres, en nom dels santpolencs, els sentiments d'indigna-

ció i rebuig que ens produeix un fet tan abominable com és el segrest i torura d'una persona innocent per xantatge. Crec que no cal dir més sinó exigir els criminals etarres que alliberin a Miguel Angel Blanco sa i estalvi i acabin d'una vegada i per sempre amb la seva actitud absurda i detestable". Seguidament es féu cinc minuts de silenci.

Tribol

El passat diumenge 22 de juny va tenir lloc al polisportiu la segona edició del Tribol de Sant Pol. Aquesta modalitat, que va tenir una bona acollida entre els participants de l'any passat, consisteix a llançar tirs lliures a bàsquet i penals a handbol i a futbol sala, sempre a contra-rellotge -2 minuts per als alevins i 2 i mig per a les categories infantil o open-.

En la categoria aleví van pendre-hi part 8 participants. Els tres primers llocs foren per: 1. Gonzalo Martínez, amb 8 punts; 2. Sergi Fiallega, amb 6 punts; i 3. Ernest Piquerias, amb 5 punts. En aquesta categoria la millor

marca la té el guanyador d'enguany i la va aconseguir l'any anterior amb 14 encerts.

A la categoria infantil també van ser 8 els participants, essent els primers llocs per: 1. Ferran Guzmàn, amb 12 punts; 2. Albert Vidiella, amb 10 punts; i 3. Àngel Collantes, amb 6 punts. La millor marca en la categoria l'ostenta Ferran Guzmàn, que en l'edició del 1996 va aconseguir 16 punts.

En la categoria Open els participants van ser 15 i els guanyadors van ser: 1. Manuel Carreras amb 16 punts (nova marca de la categoria); 2. Guillerme Mestres amb 12; i el 3. compartit entre David Torrent i Lluís

Riera amb 10 punts.

En aquest edició els premis especials de participació varen ser per a Manuel Monbiela i per a Josep M. Lloveras.

Joan Tarruella - Xerrada sobre: La Preparació Física al món de l'esport.

Setmana de l'Esport

La setmana del 5 a l'11 de maig es va celebrar a la nostra vila aquesta primera setmana de l'esport que, organitzada per aquest Consell, va comptar amb la col·laboració de les entitats locals. Els més petits varen poder jugar a badminton i a Tennis-Taulla, així com a beisbol amb el material cedit per la Federació Catalana de Beisbol. Al CEIP SANT PAU varen tenir lloc diferents cursos. Un va consistir en una xerrada i pràctica sobre l'hoquei patins a càrrec de Noemí Dulsat, capitana de la selecció espanyola i dues vegades campiona del món. Els altres van tenir una xerrada sobre la preparació física en l'esport a càrrec de Joan Tarruella, futbolista de categoria nacional i estudiant de quart d'Inef. I els més petits van fer jocs malabars amb la col·laboració de l'Eva Pujol. La modalitat que sens dubte

va tenir més èxit entre els petits va ser la petanca, la qual, després d'aquesta setmana, ha tingut una continuïtat, sempre comptant amb la bona predisposició del Club Petanca Sant Pol, que va muntar un campionat de categoria infantil de cara a la Festa Major. Les activitats per als petits van acabar el diumenge 11 amb les ja clàssiques 12a Hores d'Esport Escolar. La programació per als adults va començar amb la projecció d'una molt interessant pel·lícula, "La Força del Vent". Tot i essent l'entrada gratuïta vàrem estar en família. Vàrem tenir dos partits entretinguts: en bàsquet una selecció de Sant Pol es va enfrontar als Veterans del C.B. Calella i en futbol sala va ser una molt jove selecció

(a excepció dels dos porters, tots els jugadors eren del juvenil de l'At.C. Sant Pol) la que va jugar davant del segon equip de l'Sport Caravaning Canet F.S. Però sens dubte l'acte més important de la setmana va ser la Xerrada-Col.loqui que ens va oferir el Dr. José A. Pujante, amb l'audiovisual "Catalunya als set cims del món".

Equip que va guanyar al Canet F.S. "B" per 4-1

En aquesta ocasió us oferim la continuació de l'exposició organitzada pel cine-club Murtra dedicada als comerciants.

Sant Pau, ferreteria

Co-aliment

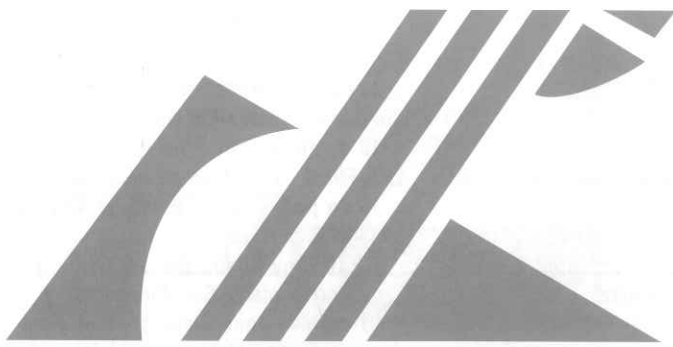

Herbes

Peixeteria Carbonell

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12 — 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

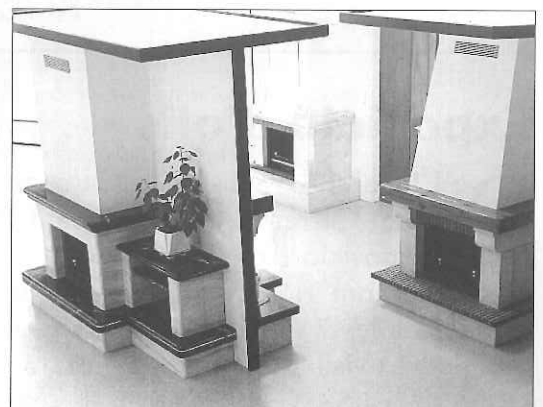
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11

Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 767 14 16 - Fax 767 08 94